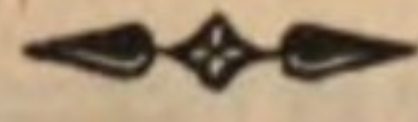

चतुर्थोऽध्यायः ॥

ब्रह्मोवाच ॥

ब्राह्मणस्य स्तवं श्रुत्वा परितुष्टो जनार्दनः ।

कृपाञ्चकार भगवान् भक्तेशो भक्तवत्सलः ॥ १ ॥

एतस्मिन्नन्तरे तत्र भगवान् ^१नन्दनन्दनः ।

नारायणर्षिः कृपया चाजगाम सरोवरं ॥ २ ॥

ददर्श ब्राह्मणवटुं तमेव मुनिपुङ्गवं ^२ ।

तेजसा सुखदृश्येन सुन्दरं सुमनोहरं ॥ ३ ॥

पीतवस्त्रपरीधानं नवीनजलदप्रभं ।

चन्दनोक्षितसर्वाङ्गं वनमालाविभूषितं ॥ ४ ॥

प्रसन्नवदनं शुद्धं सस्मितं सर्वपूजितं ।

विभान्तञ्च जपन्तञ्च शुद्धस्फटिकमालया ॥ ५ ॥

दृष्ट्वा ननाम सहसा शिरसा विप्रपुङ्गवः ।

शुभाशिषं ददौ तस्मै दत्त्वा शिरसि हस्तकं ॥ ६ ॥

तमुवाच मुनिश्रेष्ठः कृपया दीनवत्सलः ।

हितं तथ्यं नीतिसारं परिणामसुखावहं ॥ ७ ॥

श्रीनारायणर्षिरुवाच ।

अये विप्र महाभाग सफलं जीवनं तव ।

^१ धर्म्मनन्दनः M. and T.

^२ पुङ्गवः M. and T.